

FABIA ESTAPE RODRIGUEZ

Font: www.wikipedia.org

Fabià Estapé i Rodríguez (Portbou, Alt Empordà, 1923) és un economista i professor universitari català.

BIOGRAFIA

Va néixer el 14 de setembre de 1923 a Portbou, població situada a la comarca de l'Alt Empordà. Va estudiar dret a la Universitat de Barcelona, on es va llicenciar el 1946. Posteriorment es va doctorar a la Universitat Central de Madrid l'any 1953. L'any 1954 fou nomenat professor d'història econòmica de la Universitat de Barcelona, de la qual posteriorment en fou catedràtic, degà de la Facultat de Ciències Econòmiques i rector en dues ocasions (1969-1971 i 1974-1976). Així mateix també ha estat professor convidat de la Universitat Pompeu Fabra.

Membre del sindicat Comissions Obreres (CC.OO.) fou també membre del Partit Socialista Unificat de Catalunya (PSUC). Guardonat amb la Legió d'Honor per part del Govern francès i amb la Creu d'Alfons X el Savi, l'any 1990 fou guardonat amb la Creu de Sant Jordi concedida per la Generalitat de Catalunya.

ACTIVITAT ECONOMICA

Considerat l'introduïdor a Espanya dels estudis dels economistes Joseph Alois Schumpeter i John Kenneth Galbraith, el 1957 fou guardonat amb el Premi Nacional de la Fundació Juan March pels seus estudis sobre el desenvolupament econòmic espanyol. Entre 1972 i 1974 fou assessor de la Comissió Consultiva que va desenvolupar el "*Plan de Desarrollo*" durant el franquisme.

OBRES

És autor entre d'altres títols:

- 1959: *La quiebra de Barcelona Traction*
- 1963: *Las inversiones en enseñanza y el desarrollo económico*
- 1971: *La reforma tributaria de 1845*
- 1971: *Ensayos sobre historia del pensamiento económico*
- 1990: *Una perspectiva española*
- 1999: *De tots colors*, Premi Gaziel
- 2001: *Vida y obra de Ildefonso Cerdá*
- 2002: *Agoreros y demagogos*
- 2004: *El joc de viure*
- 2006: *Deu Grans Catalans*